

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 338/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	T. Ł.	Czyn polegający na tym, że w dniu 27 lipca 2020 r. około godz. 12:50 w ruchu lądowym, na drodze publicznej, ul. (...) w miejscowości D. oraz na drodze wojewódzkiej nr (...), kierował samochodem osobowym marki B. o	

		nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,47 mg/dm ³ , II badanie – 0,46 mg/dm ³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości: a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VI Wydziału Grodzkiego z dnia 11.04.2002 r. sygn. VI K 56/02, b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 30.12.2002 r. sygn. II K 1194/02.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości	wyjaśnienia oskarżonego	20-21	
protokół badania stanu trzeźwości	3		
notatka urzędowa	1-2		
wcześniejsze skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości	karta karna	35	
odpis wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku	39		

Podlaskim z dnia 11.04.2002 r. sygn. VI K 56/02			
odpis wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 30.12.2002 r. sygn. II K 1194/02	40		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ustalenia faktyczne były bezsporne co do kwestii pozwalających na przypisanie odpowiedzialności karnej. Dotyczyło to zarówno faktu prowadzenia samochodu, jak również stopnia nietrzeźwości kierującego. Oskarżony żadnej z tych okoliczności nie kwestionował.			

Przyznał się do popełnienia zarzuczonego czynu oraz złożył w tej mierze wyjaśnienia.

Okoliczność prowadzenia pojazdu mechanicznego po drodze publicznej – ul. (...) w D. oraz drodze wojewódzkiej nr (...) - znajdowała potwierdzenie w notatce urzędowej funkcjonariusza policji. Stan trzeźwości oskarżonego został ustalony za pomocą badania urządzeniem kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, które dało wynik 0,47 mg/dm³. Przeprowadzony pomiar stężenia alkoholu uznac należy za wiarygodny, został on bowiem dokonany certyfikowanym urządzeniem, którego wzorcowanie posiadało ważność do dnia 6 października 2020 r. Oskarżony uzyskanego wyniku nie kwestionował, nie domagał się przeprowadzenia badania krwi. Zgodnie z art. 115 § 16 pkt. 2 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/dm³.

Ustalenia w zakresie uprzedniej karalności oskarżonego poczyniono w oparciu o dane z karty karnej oraz załączone

do akt sprawy odpisy wyroków.			
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>Zastrzeżenia budziła jedynie deklarowana przez oskarżonego ilość spożytego alkoholu. Wydawało się nieprawdopodobne, aby do stężenia sięgającego 1 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu mogła doprowadzić jedna półlitrowa butelka piwa. W ocenie sądu ilość spożytego alkoholu musiała być większa.</p> <p>Z dystansem należało także podchodzić do przedstawianych przez oskarżonego trakcie przesłuchania zapewnień, jakoby decydując się na jazdę po spożyciu alkoholu, chciał się w pierwszej kolejności spotkać ze znajomym z D. i porozmawiać z nim w sprawie pracy, a dopiero później, niejako przy okazji, zawieźć rodzinę nad wodę. Okoliczność ta nie znajdowała odzwierciedlenia w notatce urzędowej</p>			

sporządzonej przez funkcjonariusza policji z kontroli drogowej. Wynikało z niej, że oskarżony informował tylko o jednym celu podróży, jakim miał być zalew B. w pobliżu D.. Wydawało się zatem, że uzupełnienie wyjaśnień o ten element stanowiło przyjętą na potrzeby sprawy linię obrony, mającą w zamiarze złagodzić negatywny wydźwięk czynu, motywowanego tak naprawdę jedynie chęcią wypoczynku nad wodą.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Oskarżony

#

3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

<p>Prowadząc samochód osobowy na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178 a § 1 kk. Zważywszy jednak na uprzednią karalność za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, podlegał on surowszej odpowiedzialności karnej z art. 178 a § 4 kk. Okoliczność ta nie znajdowała odzwierciedlenia w akcie oskarżenia, co wymagało zmiany zarówno w zakresie opisu czynu, jak i jego kwalifikacji prawnej.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy jej wymiaru, w tym w szczególności społeczną szkodliwość czynu oraz stopień zawinienia sprawcy. Art. 178 a § 4 kk przewiduje karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat. Zgodnie z art. 69 § 4 kk możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy tego przestępstwa, oprócz konieczności spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1 i 2 tego przepisu, ograniczona została jedynie do szczególnie uzasadnionych wypadków. W przypadku oskarżonego T. Ł. warunkowe zawieszenie wykonania kary było jednak i tak wyłączone z uwagi na fakt uprzedniego skazania – w dacie popełnienia przestępstwa</p>			

- na karę pozbawienia wolności.

Analizowane zdarzenie ocenić należało jako w pełni zawinione i cechujące się wysoką szkodliwością społeczną. Podkreślić przede wszystkim należało, że oskarżony zdecydował się na jazdę, mając pełną świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości. Zdecydował się na prowadzenie pojazdu pomimo tego, że wcześniej spożywał alkohol. Był to więc klasyczny przypadek, kiedy kierujący najpierw alkohol pił, a następnie jechał samochodem. Wyraźnie zatem odróżnić można było tę sytuację od częstych w praktyce sądowej spraw, gdy sprawcy tego rodzaju przestępstw prowadzą pojazdy pod wpływem alkoholu, jednak po upływie znacznego czasu od zakończenia jego spożywania, pozostając w pewnego rodzaju nieświadomości co do rzeczywistego stężenia alkoholu w organizmie, z reguły na skutek przecenienia jego zdolności metabolicznych. W tym wypadku natomiast oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę zarówno z tego, że znajduje się pod działaniem alkoholu, jak i z tego, jaki będzie jego wpływ na organizm. Oskarżony popełnił zatem przestępstwo w sposób na

wskroś umyślny, mając do tego świadomość grożących za nie konsekwencji.

Odnotować należało, że oskarżony znajdując się pod wpływem alkoholu nie podróżował sam, przewoził pasażerów, w tym dwójkę swoich małoletnich dzieci, co ocenić należało jako zachowanie nieodpowiedzialne.

Narażania dzieci na niebezpieczeństwo nie usprawiedliwiało tym bardziej cel podróży, jakim miał być wypoczynek nad zalewem.

Kolejną okolicznością obciążającą był fakt, że oskarżony w ogóle nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi, nigdy ich nie uzyskał, a zatem w ogóle nie powinien siadać za kierownicą. Świadczyło to dodatkowo o pełnym lekceważeniu podstawowych zasad ruchu drogowego, do których zalicza się wymóg uzyskania stosownych uprawnień do prowadzenia określonej kategorii pojazdów.

Ostatnia rzecz, o której należało wspomnieć w tym miejscu, to fakt, że do popełnienia tego przestępstwa doszło w okresie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w innej

sprawie. Postawiona wobec niego prognoza kryminologiczna, skutkująca decyzją o braku potrzeby niezwłocznego wykonania kary, została tym samym zweryfikowana negatywnie.

W świetle powyższych okoliczności oczywiste było, że szczególny nacisk położyć należało na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej, ale też nie można było zapominać o jej oddziaływaniu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, czego rezultatem byłoby eliminowanie przekonania o pobłażliwości wymiaru sprawiedliwości wobec sprawców tego rodzaju przestępstw. Zważywszy, że ustawodawca przewidział za to przestępstwo zagrożenie karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, kierując się powyższymi dyrektywami, za adekwatną i sprawiedliwą uznano karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Będzie ona jednocześnie pozostawiała wciąż duży margines możliwej reakcji prawnokarnej w przyszłości, gdyby z jakichś względów nie odniosła pożądanego skutku w zakresie prewencji indywidualnej. Decydując o rozmiarze kary pod uwagę wzięto także możliwość jej

odbycia w systemie dozoru elektronicznego.

Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego obligatoryjny dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Środek karny ustanowiony w art. 42 § 3 kk polega na obligatoryjnym orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio wobec sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 kk. Jak podkreśla się w literaturze, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów pełni rolę prewencyjną i ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji. Środkiem do osiągnięcia powyższego celu jest w tym wypadku wyeliminowanie z grona uczestników ruchu osób, które swoim dotychczasowym zachowaniem – w niniejszej sprawie popełnieniem przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości – dały podstawy, aby sądzić, że nie dają wystarczającej rękojmi bezpiecznego uczestnictwa w ruchu. Rolą sądu jest określenie długości trwania zakazu przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, choć w tym wypadku z uwagi na ingerencję ustawodawcy

<p>sąd był tej możliwości pozbawiony.</p> <p>Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych. Świadczenie to, co najmniej w tej kwocie, jest orzekane obligatoryjnie w razie skazania sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 kk.</p>			
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk oskarżonego zwolniono od kosztów sądowych.	
6. <i>Podpis</i>		